

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12 Fylke: Morellan d
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Steigen
 Emne: Gammal Engkultur Bygdelag:
 Oppskr. av: Amundus K Pedersen Gard:
 (adresse): Dyping i Steigen G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Ja her på våre trakter har her på mange stader vore utmarksstotte ute i helst ryddede skoger og disse blei kalt "Utstottateig" kaldets også "Hammeiteigjord" Var stotte teiger utav særleg god betydning for høinuling blei der kallt Uterngsavla. "Dei fitt god utengsavla i år" "Heil feltbrein når stædd Uterngsavla" Der skulle alltid en god stottetiar til å slå Uterngsavlafør på "Uttö" i "Uttöslotta", ette stotte på emmarki "Dei stog uttjöre 170

2) En "Hammeiteig" skulle alltid slå renstetter for busti, renstetting utav der for busti ble jort om havst og kaltes at dei "föreia Hammeiteigen" Mulige busti og unge skud ble løufør til "Kjæpuitria Dei sa også dei kjæpuitria Hammeiteigen store kvister ble samlet i dynger og brent vel Samet Hamstid etter gammal skiltit og tru, ostia blei gjössel

3) Når de hogde skog bort og litteså ryddet sterr bort for Hammeiteig "Töteig", hogdes tre bort med rot, og sterr kjort bort i dynger "steinröys" og deri sa at den heller der brant "Hammeiteig" heller "Töteig" dei jöre Hammeiteigbrött heller "Uterngsavla"

3) Mosseovergrodd maritt ble på våre trakter port for å brenne bort mosse at dem ja sielang i dylinger om traust for å råtne og i dylinger slog de all astle fra ommer og grue og som dei kalle "komposedyngjössel" og liörtes bort og ggrredes på mossemariti og komposejössel var "Brennejössel" for mosse og dei sa dei "omvella" mossemaritt med "komposefraving"

4) For å bortleida vann fra vannholdig jord blei grofting "utboringsgröfta" for vann i jora. Tildels på förr mariti ble det vannet og det sa at dei "nöddögga förmöia" iäi

5) Ja vist har dem det fordi det er allgam-met skiltit og dette blei latt samme utav at vinterjödsla til det brutt at det som var tilover såvidt kunne strekke til ältrene Og värfösla av mariti ble förste värtarabaid

6) Hammkeigen ble som regel jöslat så lidlig som mulig. Småfæ og grimmömt var den som jöslat best jöselmengden per deliar latt etter spömm i "lass per mæltne" ene jordart

7) Maritt jöslat med vinterjössel sa dei om var "vinterfravjösela" med "mest feit smalfälljössel" for å få "gädd Hevdjörsavl"

8) Det var alltid en god betingels i ballkelenmerliggerde forel å bygge hussen langt opp, og lilien "legg" ältre da vannet derfra som raddt nedover "Hevdavassdörtin fra gärd og alier" tildels med "græugröft" for spredning av "Hevdavassdörtin"

Hevdavassdörtin spredde för Lehevdmonn

8

med rødt og hvitt og rødt og hvitt
 underjössel var det alle tall "vårstingsting" og
 og redskap dei jösselredde med som som
 ålre, først var dei dei redde med en
 hverste laget til dei brukt og motte
 var særlig lynt arbeid i ræstlufta.
 Så ble dei jærskapen dei redde
 helle frurekket ut over med Men
 dess var tungvinte og seint i brukt
 inntil en "jærskap" laget en slags
 grep ut av jærskap og liget mest en
 gjef med langt brestaft og den
 "spreia" heller "Reppapellen"
 jærskapen her omst og "Reppapellen"
 ble svært populær i brukt da en
 forsmenning rødt heller "Manglerredde"
 en alle taler hadde lag den første
 redde redskap var vert brukt fra
 allerste tid en jærskap Myere kom
 i dei 17 de helle 18 de århundred
 den første grep arbeid på fabrikk,
 vistnok ut mot 1840 tallet Moderne
 redskaper ble først for alvor på hver
 manns gård her i slutten av forige
 århundrede

9

På "Hannetengen" ble husdyra ofte jærket
 for jærskap og var slødd og høstet,
 til alt var høstet, på jerdene,
 og dei så de "slapp huskaper over
 på haustteite hærne". Buskapsjøsling
 på hærne var ypperlig "fjærdråttjösselblei"
 Dei hadde også jøsling med "jærskap"
 D U S A I dei

1808

